

Laidiens: 26.03.1996., Nr. 53

Precizēts 03.05.1996., Latvijas Vēstnesis Nr.76/77 (561/562)

Ministru kabineta noteikumi Nr. 72

Rīgā 1996.gada 19.martā (prot. nr.14, 6.§)

Grozījumi Ministru kabineta 1995.gada 8.augusta noteikumos Nr.248 “Likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi”

*Izdoti saskaņā ar likuma “Par nodokļiem
un nodevām” 5.pantu*

Izdarīt Ministru kabineta 1995.gada 8.augusta noteikumos nr.248 “Likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” (Latvijas Vēstnesis, 1995, 121.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 6.punktā vārdus “šim uzņēmumam jāreģistrējas” ar vārdiem “šis uzņēmums var reģistrēties”.

2. Izteikt 8.punkta pirmā piemēra otro rindkopu šādā redakcijā:

“Šajā gadījumā BELCO nav pastāvīgās pārstāvniecības Latvijā, bet BELCO saņemto samaksu par pakalpojumiem Latvijā apliek ar nodokļiem pēc 10 procentu likmes saskaņā ar likuma 3.panta ceturtās daļas 2.punktu.”

3. Papildināt noteikumus ar 8.¹ punktu šādā redakcijā:

“8.¹ Likuma 3.panta ceturtās daļas 2., 3., 4. un 5.punktā minētie rezidenta vai pastāvīgās pārstāvniecības maksājumi nerezidentam ir uzskatāmi par nerezidenta Latvijā gūtajiem ieņēmumiem neatkarīgi no minēto maksājumu veikšanas vietas.”

4. Izteikt 11.punktu šādā redakcijā:

“11. Likuma 3.panta ceturtās daļas 6. un 7.punkts un 4.panta sestā daļa tiek piemērota saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par apliekamā ienākuma noteikšanu par ienākumiem no vērtspapīru un nekustamā īpašuma pārdošanas.”

5. Papildināt noteikumus ar 20.¹ punktu šādā redakcijā:

“20.¹ Piemērojot likuma 5.panta trešo daļu, maksātājam piederošie dzīvokļu un komunālās saimniecības objekti, kā arī izglītības, kultūras, sporta, sabiedriskās ēdināšanas un medicīniskās aprūpes iestādes ir uzskatāmas par sociālās infrastruktūras objektiem, ja minēto objektu izmantošana vai iestāžu sniegtie pakalpojumi ir tādi uzņēmējdarbības

veidi, kuri nav reģistrēti Uzņēmumu reģistrā kā maksātāja uzņēmējdarbības veidi, un pakalpojumi tiek sniegti par cenām, kas ir zemākas par tirgus cenām, vai bez maksas.”

6. Izteikt 23.punktu šādā redakcijā:

“23. Tā kā uzņēmuma finansiālās peļņas aprēķinā kā viens no izdevumu posteņiem ir iekļauts arī faktiskais pamatlīdzekļu nolietojums, kā arī saskaņā ar likumu “Par uzņēmumu gada pārskatiem” izdevumos norakstītie nemateriālie ieguldījumi, tad apliekamais ienākums jāpalielina par attiecīgajām summām un jāsamazina par summu, kas aprēķināta saskaņā ar likuma 13.pantu.”

7. Izteikt 35.punktu šādā redakcijā:

“35. Ja līdz apdrošināšanas termiņa beigām maksātājs nesamaksā apdrošinātājam visu apdrošināšanas prēmiju, bet tikai tās daļu, tad visa samaksātā apdrošināšanas prēmijas daļa iekļaujama apliekamajā ienākumā tajā taksācijas periodā, kurā beidzas apdrošināšanas termiņš.

Ja noslēgtais apdrošināšanas līgums tiek pārtraukts pirms termiņa, bet apdrošināšanas gadījums nav iestājies un apdrošināšanas atlīdzība vai neizmantotā apdrošināšanas prēmijas daļa (atpirkuma summa) tiek izmaksāta maksātāja darbiniekiem, tad šī apdrošināšanas atlīdzība vai neizmantotā apdrošināšanas prēmijas daļa iekļaujama maksātāja apliekamajā ienākumā attiecīgajā taksācijas periodā.

Ja noslēgtā apdrošināšanas līguma termiņš ir beidzies, bet apdrošināšanas gadījums nav iestājies un maksātājs saņem atpakaļ daļu apdrošināšanas prēmijas (bonus), tad atpakaļ saņemtā apdrošināšanas prēmijas daļa jāiekļauj maksātāja apliekamajā ienākumā attiecīgajā taksācijas periodā.”

8. Papildināt 37.punktu ar otro, trešo un ceturto rindkopu šādā redakcijā:

“ Uzņēmuma apliekamo ienākumu taksācijas gadā samazina par naudas summu, kas atradusies uzņēmuma kontā bankā, ja minētā banka ar tiesas nolēmumu ir atzīta par bankrotējušu vai likvidējamu, izņemot summu, kas uzņēmumam izmaksāta no noguldījumu apdrošināšanas fonda.

Uzņēmuma apliekamais ienākums taksācijas gadā ir jāpalielina par to naudas summu vai īpašuma vērtību, kura bankas likvidēšanas procesā attiecīgajā taksācijas gadā ir atgūta no minētās bankas.

Apliekamo ienākumu nedrīkst samazināt par starpību starp zaudētā parāda summu un iegūto naudas summu par parāda pārdošanu vai cedēšanu, ja uzņēmums pārdod vai cedē tādu zaudēto parādu, kas atbilst šajā punktā minētajiem nosacījumiem.”

9. Papildināt 40.punkta otro rindkopu ar šāda satura tekstu:

“Arī tad, ja meitas uzņēmums saņem pilnus vai daļējus nodokļa atvieglojumus saskaņā ar likumu “Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā”, mātes uzņēmumu nedrīkst aplikt ar nodokli vēlreiz par šo pašu peļņu.”

10. Izteikt 42.punktu šādā redakcijā:

“42. Uzņēmuma peļņa nav jākoriģē, ja uzņēmums — Latvijas rezidents (nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība) — pārdod saistītam ārvalstu uzņēmumam vai uzņēmumam, kas ir atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai izmanto likumā “Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā” paredzētos atvieglojumus, vai ja pastāvīgā pārstāvniecība nodod uzņēmuma pārējai daļai, kas atrodas ārvalstīs, preces (produkciju, pakalpojumus) par cenām, kas ir augstākas nekā tirgus cenas, vai attiecīgi iepērk preces (produkciju, pakalpojumus) par cenām, kas ir zemākas nekā tirgus cenas.”